

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת מירה בת אביגדור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

מאורות הפרשה – "ואם לא תשמעו לי"

על הפסוק בפרשה "ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה" אמר האדמו"ר זיע"א שמשלשון זו ישנה סברה שלא ישמעו אבל יעשו, וקשה שהרי אם לא ישמעו בודאי לא יעשו?

אלא הכוונה היא ללימוד והפפול בדברי תורה, ולמרות שהוא מאמין בחז"ל הוא אינו מייגע את עצמו לשמש ת"ח וללמוד תושבע"פ, שמהם לומדים דברי רז"ל.

ובזה יש לנו אדם שלמרות שאינו לומד הרי הוא בעל מעש"ט, לכך אמרה תורה "ולא תעשו", לומר לך שאם לא תלמד לא תעשו, שביטול תורה יביא לך ביטול מעש"ט, כי התלמוד מביא לידי מעשה, ואם תבטלו התורה תבטלו אח"כ ג"כ את המעש"ט.

או שיש לך אדם שבגלל העדר הלימוד מחמת זלזול במדרש חכמים אינו עושה, יגרום העדר העשייה, והולך ויורד עד שמואס ומצחק באחרים שעושים מעשיהם עפ"י רז"ל, ודרל המאיסה היא בעשיית החוקים, "ואם את משפטי תגעל נפשכם" שאינו מואס בחכמים סופו לשנוא את החכמים.

או שיש אדם שאינו לומד ומואס ואינו עושה כלל, אבל בלבו יש אהבה לחכמים ולצדיקים, ואומר הוא שהם אלו הראויים לקיים את דברי החוקים והמשפטים, ואינו מואס אלא באחרים שמעלה בדעתו שהם בדרגתו ואיך הם מקיימים החוקים והמשפטים ואינם בעלי מדרגה.

או שיש לנו אדם שאינו לומד ואינו עושה ושונא את החכמים ומואס באחרים אבל אינו פועל שום פעולה על מנת שיתבטלו ממעשיהם, אבל סופו שיהיה כופר בתורה ובמצוות ובעיקר מתוך שלא למד.

ועל כן אמרה התורה "אם בחקותי תלכו" היינו שתהיו הולכים מדרגה אחר מדרגה, ומתוך לימוד ופפול בדברי התורה הקדושה "אור קדמאה" הגנוז באותיותיה "ואת מצוותי תשמרו" שתהיו מקפידים על קלה כבחמורה, כי הדבק בלימוד לשמה ומדבק נפשו באותיות התורה והתפלה, מושך על עצמו הארת אור א"ס הגנוז באותיות ההם, וכשמשתף בלימודו קול ודיבור הרי מייחד הוא ב' שמות הוי"ה ואדנות, ה' מוצאות הפה, ועושה

עצמו שותף לבורא יתברך במעשה בראשית.

על כן יש בו את הכוח וסייעתא דשמיא "ועשיתם אתם", חסר וא"ו, להורות כי זו בחינת "אתם" כל אחד ואחד מישראל יש בו ערבות ושייכות לכל אחד אשר בשם ישראל יכונה, "אתם קרויים אדם".

וצריכים לדעת שיש הרבה פעמים שבאים ניסיונות על האדם וחלישות הדעת ומוחין דקטנות, כי הרע מואס בטוב כי הוא המנגד לו והמבערו בשורשו, וכמו שכתב זקנו ז"ל: "ותאמינו לי אחיי, שכמה פעמים היה לי רדיפות וחלישות הדעת נסיונות גדולות, וברגע בהנחות תפילין ציצית וקריאת שמע ותפלה או לימוד תורה.

הטעימו לי טעם אור עליון מתוק האור לעינים לא יכילוהו הרעיון, עד שעשיתי בריה חדשה ממש באור פנים ובלב שמח בשמחה ובטוב לבב מרב כל.

עד שבטלה ממני כל המורגש של עוה"ז שלא ארגיש כלל מעניינים כאלה, וזהו בגלל קיום המצוות וכדברי ר"ח בר פפא במדרש אם תקיימו את המצוות מעלה אני עליכם כאלו עשיתם עצמכם" שבאמת נעשה בריה חדשה בלא חטא ועוון. [עכ"ל הסבא]

מכאן מודעה רבה היא לכל איש ישראל, שעל מנת להגיע למדרגת דבקות בקב"ה, חובה היא לקיים ולדקדק בלימוד התורה והמצוות והשכר הוא בא כפי המאמץ וההתגברות על חולשות וחלישות הדעת והכוונה, לא שהכל הולך אחר הרצון.

והכדברי המדרש [רבה] אם בחקותי תלכו ה"ד (תהלים קיט) "חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך" ר' הונא בשם ר' אחא אמר חשבתי מתן שכן של מצות והפסדן של עבירות ואשיבה רגלי אל עדותיך.

מאורות אוצר החיים למהרי"א מקומרנא

והיה הוא ותמורתו יהיה קודש – ומעתה בני חזק ואמץ בתורה ובתפלה בזמנה, בהארה נפלאה ובדבקות עצום, והבחינה אם הלכו מעשיך לרצון, אם אחר לימוד התורה ותפלה במדרגה הזו, לכך נכנע באמת לפני כל אשר בשם ישראל יכונה, כולי האי ואולי יעלו לרצון.

ואם תאמר עבד שרבו מדקדק עמו כל כך מה תקנה יש לו? אל תאמר כך חלילה, אלא חזק ואמץ בתורה ובמעשים טובים ותפלה, ותשמור נפשך הרבה בבדיקה יתירה בחיפוש אחר חיפוש שיהיו כל מעשיך לשם שמים.

ואז דיבור קטן מבהיק בכל העולמות, ובפרט באהבת ישראל ובהכנעה אמיתית, ודיבור אחד כראוי יעלה כל הדברים שנעשו בתמורה, במקום "והיה הוא ותמורתו יהיה קודש" וכל המחשבות החיצוניות יתבררו מנגה, ואור שבעת הימים יהיו, ובלבד הלב אמת אין עוד מלבדו, חזק ואמץ.

מאורות הסיפור החסידי – הבוטח בה'

מן השמים הראו פעם לבעל שם טוב שיסע לאיזה מקום בכדי ללמוד שם את מידת הביטחון מאיזה יהודי. והבעש"ט נסע אליו.

כשישבו ליד השולחן ושוחחו ביניהם, פתאום ניגש גוי אחד ליד השולחן שישבו שם ובידו היה מקל ונתן דפיקה אחת על השולחן ויצא. שאל הבעש"ט את היהודי מה זה, וביותר התפלא על שראה שלא נגע ללב היהודי דפיקת הגוי.

ענה לו היהודי היות שהוא חייב לגוי כסף עבור שכירות בית מרזח, ומנהגו הוא שבפעם הראשון הגוי דופק על השולחן דפיקה אחת, בפעם השנייה הוא דופק פעמיים, וכשעדיין לא משלמים הוא מגיע ודופק שלש דפיקות ואז מוכרחים מיד להביא את הכסף.

ואם לא מביאים את הכסף, הוא יכול להוציאו מיד מהאכסניה. ושאלו הבעש"ט אם יש לו כסף, וענה שלא, אבל השי"ת יעזור, וישבו ודיברו הלאה.

והגוי בא פעם שנייה ודפק פעמיים ושוב לא שם לב אליו, ואחר כך בא פעם שלישית ודפק שלושה פעמים, אז קם היהודי מכיסאו והלך בשקט כמו מי שיודע לאיפה שהולך, והבעש"ט הלך אחריו וראה שהגיע לפרשת דרכים, ופתאום הגיעה מרכבה מרופדת, וירד הפריץ ודיבר עמו, וראה הבעש"ט היטב שלא נתן לו כסף, ואחר כך עלה שוב הפריץ על המרכבה ונסע הלאה.

ואחרי זמן מועט ראה שהעגלה חזרה וירד הפריץ ונתן לו כסף, שאל אותו הבעש"ט מה קרה כאן?

ענה לו היהודי שהפריץ הזה מזמין אצלו תמיד שיעשה לו יין, ועכשיו בא אליו ואמר לו שמכיוון שהזמן של עשיית היין יהיה בעוד חצי שנה, הוא רוצה לתת לו עתה את הכסף כמקדמה, ובתמורתה הוא מבקש ממנו קצת הנחה, ולא רציתי בשום אופן, ונסע הפריץ הלאה, אחר כך חזר ונתן לי את כל המחיר שבקשתי בשלמותו.

והתפלא על זה הבעש"ט ואמר, זה שלא התרגש בזמן שהגוי נתן דפיקות על השולחן, זה גם אני יכול. אבל כשרצה ממנו הפריץ הנחה קטנה, ולא ידע שיחזור ויתן את מלוא הסכום, את זה אני יכול.

ולכן ציוו עליו מן השמים שיסע ליהודי הזה, בכדי ללמוד ממנו את מידת הביטחון בשלמות.

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"איש כי יפליא נדר בערכך נפשת לה" – משרשי המצווה

כתב רבנו לפי שהאדם לא ישתתף לעליונים זולתי הדיבור.

וזה יקרא נפש חיה לרוח ממלא. ושאר חלקי הגוף מתיים, ואם יפסיד אדם זה החלק הטוב, ישאר מת ככלי אין חפץ בו.

על כן, נתחייב לקיים דבורו ההקדשות. וכל דבר ועניין אמיתי בסוד חמשת חלקי הנפש לבררם וללבנם בסוד ערכך – ע"ר כ"ך.